

[Skovmand.]

gør, at man må sætte et spørgsmålstegn ved hr. Nyboe Andersens medynk med de stakels nordmænd, som ikke kom til at blive medlemmer af EF. I det hele taget synes jeg, at hr. Nyboe Andersen skulle lade være med at fremsætte påstande om, at det ville stå meget værre til her i Danmark, hvis Danmark ikke havde været medlem af EF. Hr. Nyboe Andersen har et medansvar for den kampagne, der blev ført op til den 2. oktober fra tilhængerens side. Det burde ikke forbavse ham, at folk nu føler sig narret over, at tilværelsen viser sig at være så helt anderledes og mindre behagelig, end man dengang fik at vide.

Per Dieh: I sin redegørelse til tinget i går sagde udenrigsøkonomiminister Ivar Nørgaard bl. a., at forbrugerbeskyttelsen ligger regeringen særlig stærkt på sinde. Jeg kan ikke nære mig for at sige, at det unægtelig er stærke og ret uforståelige ord fra en minister, hvis regering i landbrugsforhandlingerne i EF i to omgange er kommet hjem med resultater, der har kostet danske forbrugere millioner og atter millioner af kroner, fra en minister, hvis regering erklærer, at den går ind for en moderat højprispolitik på landbrugsområdet, hvad det end måtte koste forbrugerne. Hvis det virkelig som erklæret af udenrigsøkonomiministeren er regeringens hensigt at fremføre en række konstruktive ideer over for EF med henblik på at lægge fundamentet til en europæisk forbrugerpolitik, forekommer det mig unægtelig nærliggende at føre en politik, som på et helt afgørende område, nemlig prisområdet, sikrer forbrugernes interesser.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder, hvad angår landbrugsforhandlingerne, men kun sige, at det forekommer mig rent ud uforståeligt, når ministeren som sine, regeringens og hvad han kalder de danske synspunkter siger, at principperne for den fælles landbrugs politik ikke må bringes i fare.

Hvad er da disse principper? På den ene side en brutal, man fristes til at kalde det anvendt darwinisme gennem en højprispolitik og gennem støtteordninger, som gavner det store industrialiserede landbrug og skader de små landmænd og forbrugerne og dermed selvfølgelig også bringer erhvervslivets omkostningsniveau i vejret. På den

anden side vil man nu gennemføre kontant indkomststøtte til det, der populært kaldes bjergbønderne, hvor man på den ene side sætter mælkeprisen, specielt skummetælkeprisen, i vejret og dermed selvfølgelig giver et incitament til landmændene til yderligere at producere mælk og dermed smør og på den anden side må sælge ud af EF's enorme smørbjerg til groteske underpriser.

Til hr. Erhard Jakobsens forklaring om dette med priserne i Sovjetunionen er at sige, at sagen var den, at hr. Lardinois sagde, at når smørret kom ud til forbrugerne i Sovjetunionen, ville prisen være den samme som inden for EF. Det var ikke et spørgsmål om transport og alt sådan noget. Det var et spørgsmål om, at Sovjetunionen selv satte prisen op. Yderligere fik vi så at vide, at russerne har været så kloge, at de har reeksporteret en stor del af det smør, de har modtaget og købt til underpris i EF, til Sydamerika med en god og sikkert fed fortjeneste.

Dette er vistnok de mest selvmodsigende principper, man er blevet præsenteret for i mands minde, og jeg vil da frygtelig gerne høre udenrigsøkonomiministerens forklaring på, hvad det egentlig er for principper, regeringen ønsker at støtte i denne sag.

Lad mig om bjergbondepolitikken sige: det, man nu ønsker at gennemføre, er som sagt en kontant indkomststøtte til bønder, der bor i egne, hvor naturen gør det nærmest umuligt at drive et rationelt og givtigt landbrug. For at få dem til at blive boende og formodentlig for at undgå for voldsom politisk uro i disse områder, vil man nu give dem en kontant indkomststøtte, ikke til rationalisering, ikke til strukturændringer, ikke til noget fornuftigt formål. Man vil bare ganske simpelt give dem en kontant indkomststøtte. Det er på forhånd givet, at end ikke bønder, der måtte bo på toppen af Himmelbjerget, vil komme ind under denne støtte. Det er bønder i de afsides områder i Irland, Wales, Skotland, det er de danske, tyske og italienske bjergbønder og bønderne i Syditalien, der vil få glæde af disse støtteordninger — og guderne skal vide, at de har brug for dem, bl. a. takket være EF's besynderlige landbrugsordninger. Men for Danmark vil det være en ren nettoudgift.

I markedsudvalget har dels udenrigsøkonomiministeren, dels landbrugsministeren